

**ABOUT THE PROBLEMS OF
SCIENCE AND PRACTICE, TASKS
AND WAYS TO SOLVE THEM**

Abstracts of VI International Scientific and Practical Conference

Milan, Italy
October 26-30, 2020

ABOUT THE PROBLEMS OF SCIENCE AND PRACTICE, TASKS AND WAYS TO SOLVE
THEM

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

UDC 01.1

The VI th International scientific and practical conference «About the problems of science and practice, tasks and ways to solve them» (October 26-30, 2020). Milan, Italy 2020. 596 p.

ISBN - 978-1-63649-928-4

DOI - 10.46299/ISG.2020.II.VI

EDITORIAL BOARD

Pluzhnik Elena	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework for the Innovative Development National Academy of Law Sciences of Ukraine, Kharkiv, Ukraine,
Liubchych Anna	Scientific secretary of Institute Department of Accounting and Auditing Kharkiv National Technical University of Agriculture named after Petr Vasilenko, Ukraine
Liudmyla Polyvana	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines , Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
Mushenyk Iryna	Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs Dnipro, Ukraine
Oleksandra Kovalevska	Доцент кафедри криміналістики та психології Одеського державного університету внутрішніх справ.
Prudka Liudmyla	
Slabkyi Hennadii	Доктор медичних наук, завідувач кафедри наук про здоров'я Ужгородського національного університету

ABOUT THE PROBLEMS OF SCIENCE AND PRACTICE, TASKS AND WAYS TO SOLVE THEM

92.	Шелест І.В. ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТУДЕНТІВ МИСТЕЦЬКОГО ПРОФІЛЮ ЗАСОБАМИ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА	374
93.	Шкапа О.А. УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ІГРАШКА – ДЖЕРЕЛО ДУХОВНОГО СВІТУ Й РОЗВИТКУ ДИТИНИ	377
94.	Лаппо В.В. СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ РОБОТИ З «ДІТЬМИ ГРУПИ РИЗИКУ» В УМОВАХ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	380
95.	Шевчук Т.П. ФОРМУВАННЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ У ДІТЕЙ СТАРШОГОДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБОМ ТЕХНОЛОГІЇ «ЛЕПБУК»	385
PHARMACEUTICAL SCIENCES		
96.	Трембач О.І., Хохленкова Н.В. ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ЕФІРНОЇ ОЛІЇ ДЕРЕВІЮ ЗВИЧАЙНОГО У СКЛАДІ МАЗІ РАНОЗАГОЮВАЛЬНОЇ ДІЇ	388
97.	Борисюк І. Ю., Фізор Н. С., Валіводзь І. П. АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ РОЗРОБКИ НОВИХ ФАРМАКОТЕРАПЕВТИЧНИХ ЗАСОБІВ ДЛЯ СТОМАТОЛОГІЇ	390
PHILOLOGICAL SCIENCES		
98.	Krupach M. FACTOLOGICAL ORIENTATIONS OF TEXT AUTHORIZATION	393
99.	Naumenko N. SECRET OF CREATIVITY CONVEYED BY IVAN FRANKO'S HERITAGE	399
100.	Ліб А.С. СЕМАНТИЗАЦІЯ ДУАЛЬНИХ ПРОЦЕСІВ ТА РЕЗУЛЬТАТІВ ПЕРЕКЛАДУ В МІСЬКІЙ ТА СІЛЬСЬКІЙ СУБУМОВАХ	403
101.	Мірошник С.О. СТРУКТУРА І МЕТОДИ ВЖИВАННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ЗООНІМІВ В ІСПАНСЬКІЙ МОВІ	408

ABOUT THE PROBLEMS OF SCIENCE AND PRACTICE, TASKS AND WAYS TO SOLVE THEM

102.	Мітіна О.М., Куделіна О.Ю., Бец О. О. СИНОНІМІЧНА КОМПЕТЕНЦІЯ В ЗМІСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕРЕКЛАДАЧІВ	411
103.	Охріменко В.О. ЧЕРГУВАННЯ ПРИГОЛОСНИХ В ОНОМАТОПЕЇЧНІЙ ЛЕКСИЦІ СУЧАСНОЇ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ	415
104.	Охріменко М.А. ЕМОЦІЇ В НАЦІОНАЛЬНОМУ ХАРАКТЕРІ (НА МАТЕРІАЛІ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ СУЧАСНИХ ПЕРСЬКОЇ І УКРАЇНСЬКОЇ МОВ)	417
105.	Романенко В.Г. КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ ПРОСТІР ОБРАЗУ НЕПОХИТНОЇ ЖІНКИ У РОМАНІ ТОНІ МОРРІСОН “BELOVED”	419
PHILOSOPHICAL SCIENCES		
106.	Кравченко А.А., Кизименко І.О. ВИКОРИСТАННЯ ОНЛАЙН-ПЛАТФОРМ ДЛЯ ВИКЛАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН У ПЕРІОД КАРАНТИНУ	423
107.	Рогова А.В., Алиєва С.В. ЕТИКА ЛІКАРЯ – НЕОБХІДНІСТЬ І НЕПОРУШНІСТЬ ДЛЯ ПАЦІЄНТА	427
108.	Дротенко В.І. МЕТОДОЛОГІЯ ДОСЛІДЖЕНЬ ПРОБЛЕМИ ВІЗУАЛЬНОСТІ НОВІТНЬОЇ КУЛЬТУРИ	430
109.	Приятельчук А.О., Приятельчук О.А. ПОБУДОВА ІДЕАЛЬНОЇ МОДЕЛІ БІЗНЕС-ДІЯЛЬНОСТІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА	436
PHYSICAL AND MATHEMATICAL SCIENCES		
110.	Кондратенко П. А. СОЗДАНИЕ ТЯЖЕЛЫХ ЯДЕР В МОДЕЛИ ВСЕЛЕННОЙ С МИНИМАЛЬНОЙ НАЧАЛЬНОЙ ЭНТРОПИЕЙ	442
POLITICAL SCIENCE		
111.	Зайцева М.В. ЛОБЮВАННЯ ЯК МЕХАНІЗМ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ	447

ABOUT THE PROBLEMS OF SCIENCE AND PRACTICE, TASKS AND WAYS TO SOLVE THEM

122.	Kharchenko R. MODERN POSSIBILITIES OF INTELLIGENT CLIMATE CONTROL FOR ENCLOSED SPACES	487
123.	Khrystova A., Kravets N. USING LAMBDA ARCHITECTURE FOR BIG DATA ANALYSIS	491
124.	Sytnyk N., Zinovieva I. PROCESSING ALGORITHM FOR SEMI-STRUCTURED DATA IN GRAPH DATABASES	495
125.	Tanasiichuk K., Kuznetsova M. ALTERNATIVE FUEL FOR UKRAINIAN NPPS	498
126.	Tvoroshenko I., Zarivchatskyi R. ANALYSIS OF EXISTING METHODS FOR SEARCHING OBJECT IN THE VIDEO STREAM	500
127.	Zhebka V. ОПТИМІЗАЦІЯ МЕТОДОВ МАШИННОГО ОБУЧЕННЯ С ПОМОЦЬЮ ПРЕДЛОЖЕННОГО МЕТОДА ВИБОРА ДІАГОНАЛЬНОГО ШАГА	506
128.	Zhuk V. LONG-TERM TRENDS OF CHANGING THE AVERAGE DAILY PRECIPITATION DEPTHS IN THE CITY OF LVIV	509
129.	Давиденко В.А., Давиденко Н.В., Сябер П.П. УПРАВЛІННЯ ЕЛЕКТРИЧНИМ НАВАНТАЖЕННЯМ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА 3 ВРАХУВАННЯМ СЕЗОННИХ КОЛИВАНЬ	513
130.	Давиденко О.М., Коровяка Є.А., Ігнатов А.О. ДО ПИТАННЯ РОЗРОБКИ ПРОГРЕСІВНИХ КОНСТРУКЦІЙ СВЕРДЛОВИННОГО ПОРОДУРІЙНИВНОГО ІНСТРУМЕНТУ	518
131.	Івах М., Кремер І., Дихтяр В. ОПТОЕЛЕКТРОННИЙ БЛОК КЕРУВАННЯ СИСТЕМИ РЕЄСТРАЦІЇ КЛІТИННИХ ОБ'ЄКТІВ	523
132.	Кульбовський І.І., Третиниченко Ю.О., Сінтюрьова М.Є. ІННОВАЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ ПРОГРАМ РОЗВИТКУ ІНФРАСТРУКТУРНИХ ТРАНСПОРТНИХ КЛАСТЕРІВ	526
133.	Лесюк А.М., Яцишин С.П. КОМП'ЮТЕРНИЙ ЗІР ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ	530

СИНОНІМІЧНА КОМПЕТЕНЦІЯ В ЗМІСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕРЕКЛАДАЧІВ

Мітіна Олена Михайлівна

к.філол.н., доцент
olenamitina@ukr.net

Куделіна Ольга Юрійвна

ст. викладач
Одеський державний екологічний університет
olkasobr@gmail.com

Бец Ольга Олегівна

викладач
Одеський державний екологічний університет
olhabets@gmail.com

Основні компоненти професійної компетенції перекладача описані в роботах сучасних дослідників з проблем формування професійної компетентності фахівця; гармонізації рівнів володіння іноземною мовою з європейськими вимогами (С.Ю. Ніколаєва та ін.)[3]; дослідження теоретичних моделей комунікативної компетенції (Л.Ф. Бахман, та ін.) [8]; концепції побудови навчально-методичних комплексів з іноземної мови для спеціалізованих ЗВО (А.І. Бородіна, Л.І. Камінська, Е.С. Полат, Т.Н. Шишкіна та ін.).

Сучасна лінгвістика приділяє велику увагу вивченню синонімії. У лінгвістичних словниках наводяться поняття, що увійшли вже в метамова як прийняті термінологічні сполучення, серед них: синонімічний зв'язок, синонімічний заміна, також синонімічний трансформація, які встановлюють відносини між основними і додатковими смислами синонімів і межі їх функціонування

Компетенція, як ми знаємо, є сучасним поняттям, яке було введено в професійний побут в процесі модернізації освіти. Наявність і одночасне функціонування двох термінів на позначення одного поняття бере свій початок від Н.Хомського та його послідовників, які ввели в обіг поняття *linguistic competence* як систему уявлень про граматику мови, яка притаманна людині від народження, тобто властива людині як біологічному виду, незалежно від досвіду, оточення [6].

В середині 60-х років І.А. Мельчук в своїй роботі «Мова: від сенсу до тексту» зазначив, що володіння мовою проявляється у людини в умінні говорити одне і те ж по-різному, іншими словами, перифразувати свої висловлювання [4, 177]. На основі даного положення ми зробили наступний висновок: що синонімічний компетенція може служити важливим показником мовної компетенції людини.

ABOUT THE PROBLEMS OF SCIENCE AND PRACTICE, TASKS AND WAYS TO SOLVE THEM

У перекладача, який почав вивчати іноземну мову в дорослому віці, нам зовсім неважко помітити суттєву різницю в рівні володіння їм рідною та іноземною мовою, особливо при виборі і вживанні в його промові синонімів і синонімічних конструкцій. Це означає, що перекладацька компетенція залежить синонімічної компетенції, що відноситься і до кваліфікованих перекладачів, які набагато краще здійснюють переклад з іноземної на рідну мову, досить легко встановлюють еквіваленти мовної трансформації.

До основних структурних компонентів професійної іншомовної комунікативної компетенції лінгвісти відносять: загальні компоненти іншомовної комунікативної компетенції (лінгвістична, мовленнєва, соціокультурна, компенсаторна) і спеціальні, необхідні для здійснення професійної діяльності на іноземній мові (мовна професійна компетенція, що є знання спеціальних термінів основного професійного профілю фахівця і вміння ними вільно користуватися в різних ситуаціях професійного спілкування; перекладознавча компетенція, що включає в себе знання основ перекладацької діяльності і вміння здійснювати переклад в залежності від характеру вихідної іншомовної інформації - вміння передати не тільки смисловий зміст, а й стиль, жанр, манеру викладу, метафоричність мови і т.д. ; інформаційно-аналітична компетенція, яка визначає вміння працювати з різними джерелами професійної значущої іншомовної інформації (пошук, збір, зберігання, обробки а) і критично оцінювати їх (розуміння, застосування, аналіз, синтез, оцінка) в рамках вирішення професійних завдань на іноземній мові) [7, 3].

На додаток до комплексу перерахованих вище компетенцій Н.В. Новосельцева вводить поняття синонімічної компетенції. Авторка вважає, що синонімічна компетенція являє собою самостійну складову в структурі професійної перекладацької компетенції. «У структурі професійної підготовки перекладачів синонимическая компетенція є найважливішою складовою частиною, тому що спрямована на розвиток почуття мови учнів і освоєння техніки перекладу»[5, 5]. Це підтверджується тим, що в процесі перекладу (як усного, так і письмового) вибір оптимального рішення багато в чому залежить від здатності перекладача швидко і точно підібрати найбільш репрезентативний мовний матеріал. Це досягається шляхом підбору проміжних варіантів перекладу. У момент перекладу (в процесі навчання) учні / студенти звертають увагу на найтонші нюанси семантики і конотативних аспектів мовних одиниць, розкривають своєрідність системної організації та функціонування мов, особливості картини світу, створюваної кожним мовою, загальне і особливе в культурі і мисленні представників різних мовних колективів .

Розвиток синонімічної компетенції передбачає вміння користуватися довідковими джерелами інформації, виявляти і зіставляти численні лінгвістичні та екстралінгвістичні дані.

Синоніми можна розглядати як фокус всієї мовної практики. Завдяки різноманітним синонімічним засобам носій будь-якої мови уникає одноманітності і повтору, досягає тонкощі, зрозумілості та експресивності висловлювання. Синонімічні зв'язки і відносини виявляються в самих різних

сферах мови: в лексиці, у фразеології, морфології і синтаксисі. В основі синонімічних мовних одиниць лежить принцип діалектичної єдності загального і різного, який відображає різні боки одних і тих же явищ або відносин об'єктивної дійсності.

У методичній літературі немає єдиної думки про те, з якими видами лексичних синонімів і на якому рівні знайомити студентів [1,73]. Одні методисти пропонують проводити роботу з семантичними синонімами, інші - зі стилістичними, треті - з тими і іншими одночасно. При вивченні синонімів доцільно акцентувати увагу студентів як на рисах схожості синонімічних слів, так і на наявних між ними відмінності. Розуміння загального і особливого у слів-синонімів спирається на порівняння і зіставлення їх. Другий розпізнавальний ознак полягає в тому, що синоніми об'єднані загальним значенням. Використання словника синонімів сприяє розвитку у студентів лінгвістического мислення, дозволяє глибше проникнути в мовну природу синонімів, розвиває потребу звернення до довідкової літератури.

Сформованість синонімічний компетенції має на увазі володіння лексичними і морфологічними синонімічними засобами, а також адекватністю вибору відповідного елемента при перекладі тексту. Виявлені варіанти синонімічних рядів дозволяють навчальним перекладу імпровізувати при цьому, проявляти евристичність, здатність до генералізації і компенсації, а також до комплексної трансформації. Однією з методик адаптованого перекладу є стилістична обробка тексту. Правильне застосування прийому адаптації при перекладі певних явищ вихідного тексту дозволяє не тільки передати суть оповідання, а й зберегти стиль оригіналу. З огляду на те, що перекладається текст, не завжди, досконало, його якість, на фінальному етапі, найчастіше страждає. Саме в цьому випадку завдання навчального перекладу і полягає в тому, щоб поліпшити стиль перекладеного тексту, зробити його більш легкотравним для сприйняття. Текст, при стилістичної адаптації, робиться простіше, логічніше, прибираються або додаються розмовні лінгвістичні обороти. На ділі, це можна назвати адаптивною обробкою, яка і передбачає повне відновлення стилю і логіки вмісту тексту.

Таким чином, саме синонимическая компетенція зумовлює якість перекладу з рідної мови на іноземну. Вона грає пріоритетне значення для визначення загального змісту компетенції перекладу.

Список літератури

1. Алиева, А.Э. Компетентностный подход при работе с текстом на занятиях по английскому языку / А.Э. Алиева // Достижения науки и образования. – 2018. – № 1 (23). – С. 73-75.
2. Апресян Ю.Д. Теоретическая лингвистика и практическая лексикография: постановка вопроса: Труды отделения историко-филологических наук. М., 2005.
3. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / Науковий редактор українського видання: д-р пед. наук, проф. С.Ю. Ніколаєва. – К.: Ленвіт, 2003. – 273 с

ABOUT THE PROBLEMS OF SCIENCE AND PRACTICE, TASKS AND WAYS TO SOLVE THEM

4. Мельчук И.А. Опыт теории лингвистических моделей."СМЫСЛ–ТЕКСТ". – М., 1999. – I–XXII, С. 177.
5. Новосельцева Н.В. Развитие синонимической компетенции у будущих переводчиков в процессе профессиональной подготовки (на старшей ступени обучения языкового вуза): Автореф. дис. ... канд. пед. наук. Елец, 2004.
6. Хомський Н. Роздуми про мову / Н. Хомський / Переклад з англ. – Львів, 2000.
7. Hymes D. On Communicative Competence // С. J. Brumfit and K. Johnson (eds.). The Communicative Approach to Language Teaching. London, 1979. P. 5–27.
8. Lyle Bachman and Adrian Palmer. Oxford, UK: Oxford University Press. 2010.